

## Arrest

nr. 118 545 van 7 februari 2014  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burkinese nationaliteit te zijn, op 4 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, in aanwezigheid van verzoekende partij en haar voogd, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart een staatsburger te zijn van Burkina Faso afkomstig van Koudougou en geboren te zijn op 23 augustus 2007. U bent minderjarig. U groeide op bij uw moeder (G.A.K.) die op 19 april 2012 overleed. U verbleef hierna bij uw grootmoeder, een bejaarde vrouw die met haar beperkte financiële middelen ook haar blinde zoon dient te onderhouden. Uw vader nam zijn verantwoordelijkheid als ouder niet op en liet u bij uw grootmoeder verblijven. Uw tante (W.C.K.) reisde in augustus 2012 naar Burkina Faso. Ze vond u er ondervoed terug en tijdens de dag liep u op straat rond. Uw tante sprak met uw vader en hij tekende een document dat hij de voogdij over u afstond aan uw tante. Uw tante bracht uw*

paspoort in orde en deed een visumaanvraag zodat u haar in België kon vervoegen. U reisde met uw tante naar België op 16 augustus 2012. U hebt op 14 mei 2013 in België asiel gevraagd.

### **B. Motivering**

**Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.**

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. Uit het administratieve dossier blijkt dat u in België bent aangekomen in augustus 2012. U verbleef bij uw tante die een adoptieprocedure opstartte. U hebt op 14 mei 2013 in België asiel gevraagd. Het feit dat u meerdere maanden gewacht hebt om asiel aan te vragen vormt op zich een belangrijke aanwijzing voor het feit dat uw ingeroepen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève in grote mate kan worden gerelativeerd. Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw tante uitdrukkelijk verklaart dat u een asielprocedure startte omdat bleek dat de adoptieprocedure lang duurde en u voor uw medische behandeling documenten nodig had (zie gehoor CGVS, p.7). Deze verklaring toont bijkomend aan dat uw nood aan internationale bescherming grondig kan worden gerelativeerd.

Zo dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen afgelegd door uw tante Claire blijkt dat u enkel humanitaire problemen kende. Uw tante verklaarde dat uw vader zijn verantwoordelijkheid niet opnam en hij niet voor u zorgde en uw grootmoeder niet kon instaan voor uw onderhoud en opvoeding (zie gehoor CGVS, p.8). U haalt nergens in uw verklaringen problemen aan met de autoriteiten van Burkina Faso of enig element dat erop wijst dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst. Daarbij dient te worden opgemerkt dat u Burkina Faso op legale wijze hebt verlaten in het bezit van een geldig paspoort en een visum (zie administratieve dossier), wat eveneens een aanwijzing is dat u geen vrees voor vervolging koestert door de autoriteiten van uw land van herkomst.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Burkina Faso een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming dient te koesteren. Het blijkt dat uw vader Abdoulaye Traore nog steeds in Burkina Faso verblijft (zie gehoor CGVS, p.4). Uw tante geeft aan dat hij zijn verantwoordelijkheid als ouder heeft afgestaan aan haar en dat uw grootmoeder niet voor uw onderhoud en opvoeding kon instaan (zie gehoor CGVS, p.4 en p.7). Uw verklaringen bevatten verder geen concrete aanwijzingen dat uw vader bij uw terugkeer niet zou willen instaan voor u. Uw vader gaf als excuus dat hij alleen woont en financiële hulp nodig zou hebben om u naar school te laten gaan (zie gehoor CGVS, p.4), maar verder is er geen indicatie dat u enig risico op het lijden van ernstige schade zou hebben. Uw vader zou u toevertrouwen aan zijn moeder om voor u te zorgen, wat een aanwijzing is dat u in de familie zou opgevangen worden. Uw tante stelt dat u de familie van uw vader niet kent en dat zij verkoos dat u door haarzelf werd opgevangen in plaats dat u opgroeide bij de moeder van uw vader (zie gehoor CGVS, p.5). Het gegeven dat uw tante u wenste te adopteren is echter onvoldoende om te wijzen op een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij geval van terugkeer naar uw land van herkomst.

**Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.**

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De kopies van uw paspoort en visum (n° A1571101 op naam van Traore Grace Harmony Malaika geboren op 23.8.2007 afgegeven op 31.7.2012 en geldig tot 30.7.2017 met Schengenvisum n°010760102) en uw nationaliteitsverklaring bevatten identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. De foto's tonen uw grootmoeder en uw moeder en uw tante, maar voegen op zich niets toe aan de bovenstaande motivering. De brief van Steunpunt Adoptie betreft de gevolgde cursus van uw tante in het kader van uw adoptieprocedure. De geboorteverklaring van uw tante (K.W.C.Y.), de overlijdensverklaring van uw moeder (K.W.G.A.), de verklaring op eer van uw vader dat hij de voogdij over u geeft aan (K.W.C.Y.), de geboorteakte van uw vader (T.A.) betreffen documenten over uw familieleden en het feit dat de zorg na het overlijden van uw moeder aan uw tante werd overgedragen, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande motivering.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht

*van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster wijst erop dat zij nog zeer jong is en stelt dat zij niet zelf kan inschatten wanneer en hoe zij een asielaanvraag moet indienen en evenmin dat zij een asielaanvraag kan toelichten. Het is verzoeksters voogd die het initiatief heeft genomen om voor haar pupil een asielaanvraag in te dienen. De bestreden beslissing houdt volgens verzoekster geen rekening met deze omstandigheden.

Na het overlijden van haar moeder was verzoeksters toestand in haar land van herkomst zeer snel verslechterd en liep zij als jong meisje een erg hoge kans op fysiek, psychisch of seksueel misbruik. Alleenstaande minderjarigen vormen een kwetsbare groep die door de overheden van Burkina Faso onvoldoende beschermd worden. Het is volgens verzoekster irrelevant dat zij op legale wijze en in het bezit van een paspoort en visum haar land van herkomst heeft verlaten en er is niet beweerd dat de autoriteiten van dit land zelf actieve daden van vervolging zouden gesteld hebben. Verzoeksters asielrelaas wordt bovendien ondersteund door de voorgelegde documenten.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Het is volgens verzoekster duidelijk dat er in haar hoofde sprake was van een onmenselijke behandeling. Ondervoeding is hiervan een duidelijk signaal. Verzoekster loopt dan ook een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet.

2.2. De verzoekende partij is geboren op 23 augustus 2007 te Koudougou. Zij is thans zes jaar oud. Een minderjarige wordt als procesonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat zij vertegenwoordigd dient te zijn om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze regel een uitzondering aanvaard wanneer het een minderjarige betreft die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

Niettegenstaande het feit dat de aangevochten akte een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft die ten aanzien van de verzoekende partij onmiskenbaar raakt aan de rechten die aan haar persoon verbonden zijn, en daargelaten de vraag naar de rechtsgeldigheid van de betekening van de bestreden beslissing kan, gelet op haar leeftijd, bezwaarlijk worden voorgehouden dat zij voldoet aan de voorwaarden opdat zij autonoom, zonder vertegenwoordiging, een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou kunnen instellen.

Het beroep is niet ontvankelijk.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS